

Bilag 4

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/7/EF af 16. februar 1998 om ændring af direktiv 87/102/EØF, om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbruger kredit

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For at fremme det indre markeds oprettelse og funktion og sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau bør der anvendes en ensartet metode til beregning af de årlige omkostninger i procent i forbindelse med forbruger kredit i hele Det Europæiske Fællesskab;

spørgsmålet om indførelse af en fællesskabsmetode eller -metoder til beregning af de årlige omkostninger i procent er nævnt i artikel 5 i direktiv 87/102/EØF⁴⁾;

hvis en sådan ensartet metode skal indføres, er det ønskeligt, at der udarbejdes en ensartet matematisk formel til beregning af de årlige omkostninger i procent, og at fastsætte, hvilke kreditomkostningselementer der skal indgå i beregningen ved at angive, hvilke omkostninger der ikke må medregnes;

¹⁾ EFT C 235 af 13.8.1996, s. 8, og EFT C 137 af 3.5.1997, s. 9.

²⁾ EFT C 30 af 30.1.1997, s. 94.

³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20. februar 1997 (EFT C 85 af 17.3.1997, s. 108), Rådets fælles holdning af 7. juli 1997 (EFT C 284 af 19.9.1997, s. 1), Europa-Parlamentets afgørelse af 19. november 1997 og Rådets afgørelse af 18. december 1997.

⁴⁾ EFT L 42 af 12.2.1987, s. 48. Direktivet er ændret ved direktiv 90/88/EØF (EFT L 61 af 10.3.1990, s. 14).

ved bilag II til direktiv 87/102/EØF indførtes en matematisk formel for beregning af de årlige omkostninger i procent, og i direktivets artikel 1a, stk. 2, fastsattes, hvilke omkostninger der ikke skal medregnes ved beregningen af de »samlede omkostninger i forbindelse med forbruger kredit«, som forbrugeren skal betale;

medlemsstater, som inden den 1. marts 1990 anvendte bestemmelser, som tillod anvendelse af en anden matematisk formel til beregning af de årlige omkostninger i procent, kunne fortsætte med at anvende dem i en overgangsperiode på tre år fra den 1. januar 1993;

Kommissionen har forelagt Rådet en rapport, som på baggrund af de indhøstede erfaringer åbner mulighed for at anvende en enkelt matematisk formel på fællesskabsplan til beregning af de årlige omkostninger i procent;

ingen medlemsstater har anvendt artikel 1a, stk. 3, i direktiv 87/102/EØF, i henhold til hvilken der ses bort fra bestemte omkostninger ved beregningen af de årlige omkostninger i procent i visse medlemsstater, hvorfor denne artikel er blevet overflødig;

beregningen skal foretages med en nøjagtighed på mindst én decimal;

et år antages at have 365 dage eller 365,25 dage eller (for skudår) 366 dage, 52 uger eller 12 lige lange måneder; hver måned antages at have 30,41666 dage;

forbrugerne bør have mulighed for at genkende de udtryk, der anvendes i forskellige medlemsstater for at angive de »årlige omkostninger i procent«;

det bør øjeblikkeligt undersøges, i hvilken udstrækning der er behov for yderligere harmonisering af forbruger kredittens omkostningselementer for at sætte den europæiske forbruger i stand til bedre at kunne sammenligne de årlige faktiske omkostninger i procent, som tilbydes af institutter i de forskellige medlemsstater, og således sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV: